

عنوان مقاله:

سیره عصمت آموز و عقلانیت در زندگانی حضرت معصومه (س)

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم انسانی اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فرشته فرید - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی، گروه مدیریت اجرایی، دانشگاه آزاد اسلامی پردیس واحد سیرجان،
ایران

پژمان ایراندوست - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی، گروه مدیریت اجرایی، دانشگاه آزاد اسلامی پردیس واحد
سیرجان، ایران

خلاصه مقاله:

تاریخ چشم به راه فاطمه ای دیگر است. انتظار به سر می آید و شمیم دلنوازی، خانه ی خورشید را فرامی گیرد. خنکای حضور دوباره ی فاطمه (س) در فضای مدینه جاری می شود و کوثر فاطمی جوشیدن می گیرد. بر اساس روایتی که مرحوم سپهر در «ناسخ» از امام رضا(ع) روایت کرده، لقب «معصومه» را به حضرت معصومه، امام هشتم اعطا کرده اند. طبق این روایت امام رضا(ع) فرمود: من زار المعصومه بقم کمین زارنی هرکس حضرت معصومه را درقم زیارت کند، همانند کسی است که مرا زیارت کرده باشد. این روایت را مرحوم محلاتی نیز به همین تعبیر نقل کرده است. با توجه به این که عصمت به چهارده معصوم(علیهم السلام) منحصرنیست، بلکه همه پیامبران، امامان و فرشتگان معصوم هستند. به طور کلی، سه زیارت نامه برای حضرت معصومه (س) ذکر شده که یکی از آن ها مشهور و دو تای دیگر غیر مشهور است. اسامی و لقب هایی که برای حضرت معصومه(س) در دو زیارت نامه غیر مشهور ذکر شده؛ به قرار ذیل است: طاهره (پاکیزه)، حمیده (ستوده)؛ بره (نیکوکار)؛ رشیده (حد یافته)؛ تقیه (پرهیزگار)؛ رضیه (خشنود از خدا)؛ مرضیه (مورد رضایت خدا)؛ سیده صدیقه (بانوی بسیار راستگو)؛ سیده رضیه مرضیه (بانوی خشنود خدا و مورد رضای او)؛ سیده نساء العالمین (سرور زنان عالم). هم چنین محدثه و عابده از صفات و القابی است که برای حضرت معصومه (س) عنوان شده است.

کلمات کلیدی:

طاهره، مقام محمود، کمال، کرامت، فاطمه ثانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/429387>

